

Felsőbbrendű kapitalista isten és az alsóbbrendű beszélőszerszámok **Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával**

Bevezetés

A jelen dokumentum a dialektikus és történelmi materializmus módszertanára támaszkodva vizsgálja a tőkés társadalmi formáció és az idealista-vallásos világkép közötti strukturális összefüggéseket. A tanulmány célja annak bemutatása, hogy a vallási dogmák és a hierarchikus istenkép nem elszigetelt kulturális jelenségek, hanem a tőkés osztályuralmat és a bérabszolgaságot legitimáló ideológiai felépítmény szerves elemei. A szöveg rávilágít arra a történelmi és biológiai realitásra, amely szerint az emberiség genetikai egyneműsége cáfolja a társadalmi kasztok természetes voltát, és kijelöli az utat a „gondolkodó állat” állapotából a tudatos, szocialista „gondolkodó emberré” válás felé.

A vallás a kapitalizmus szolgálatában

A kapitalizmus a hatalma fenntartása érdekében kénytelen ápolni, nevelni és fenntartani a vallásos, idealista és jobboldali világnézetet a bérabszolgák világában. Ez a felsőbbrendű isten és az alsóbbrendű emberiség mintájára épülő erkölcsöt jelenti, amely nélkül a kapitalisták élőködése lehetetlenné válna. Isten és az emberiség kapcsolata egy felsőbbrendű, jobboldali világnézeti viszony, amely szorosan a kapitalizmushoz kötődik.

Gondolkodó emberré válni csak a kapitalizmus – mint a gondolkodó állat formájának – meghaladásával, a kommunizmus révén lehetséges, amely a dialektikus materializmus tudományos világnézetére támaszkodik.

Az isteni minta

A kapitalizmus működési módja, valamint jobboldali világnézete és erkölce szélsőségesen megosztotta a társadalmat felsőbbrendű, élősködő kapitalistákra és az őket kiszolgáló, alsóbbrendű, dolgozó proletárookra.

Az isteni minta alapján a kapitalista válik a bérabszolgák „istenévé”: ő a genetikailag felsőbbrendű, jóságos és igazságos úr. Ezen erkölcs szerint a kapitalisták jogosan sajátítják ki a bérabszolgák által megtermelt értéktöbbletet, és jogosan uralkodnak felettük, mivel önmagukat felsőbbrendűnek tekintik. Amit a kapitalizmus hívei természetesnek tartanak, az valójában a felsőbbrendűség mítoszával álcázott élősködés.

Az emberiség genetikailag egynemű

A tudomány megállapításai szerint az emberiség genetikailag nem oszlik meg felsőbbrendű és alsóbbrendű csoportokra. Mi okozza mégis a valóságban tapasztalható, szélsőséges társadalmi különbségeket?

Amíg a létfeltételekért szinte állati módon kell küzdeni, addig a kedvezőbb környezeti körülmények és a meglévő apró eltérések polarizálják az emberiséget. Ez a folyamat azonban nemcsak negatív hatásokkal járt, hanem lehetőséget is teremtett a fejlődésre.

Ez a kapitalizmusra fokozottan érvényes: a rátermettebb egyén felülemelkedik a többiekén, ám ez valójában nem biológiai felsőbbrendűség, hanem az emberiség „gondolkodó állat” kori létezési formája. Ez a küzdelem billentette ki az emberiséget a korábbi korszakok álmoságából, és teremtette meg a továbblépés lehetőségét a gondolkodó emberré válás útján.

Az alárendelt, de fejlődő emberiség

A kapitalizmus földi viszonyainak égi tükörképe a képzelt, felsőbbrendű isten és az alárendelt emberiség kapcsolata. A transzcendens felsőbbrendűségre épülő idealista világnézet azonban tudománytalan, hamis, sérti az emberi jogokat, csorbítja a demokráciát, és megalázza az embert.

Ez a világkép azért téves, mert az istent a tudomány eddig nem fedezte fel; az objektív valóságban semmi sem utal a létezésére. Isten csupán egy virtuális, kitalált fogalom a tudatlan és hiszékeny emberek képzeletében.

A vallás mint a gondolkodó állat korának elkerülhetetlen szakasza

Az istenhitre épülő világnézet és erkölcs embertelen, mivel a felsőbbrendűség hirdetésével gátolja a valóságos – gazdasági, politikai és társadalmi egyenjogúságon alapuló – szocialista demokrácia megvalósítását, és akadályozza a kapitalizmus szükségszerű meghaladását.

A kapitalizmus osztályviszonyai az isten–ember kapcsolatot másolják: a felsőbbrendű kapitalista uralkodik és élősködik az alsóbbrendű bérabszolgák felett. Ha valóban létezne az emberiség felett egy transzcendens isten, az ugyanolyan embertelen elnyomó viszonyt jelentene, mint amilyen a kapitalizmus és a dolgozók kapcsolata.

Az isten eszméje nem a jóságról szól, hanem a felsőbbrendűségről, ezért lényegét

tekintve antidemokratikus. Az emberiség feletti önkényuralmat testesíti meg, hasonlóan a tőkés osztály diktatúrájához, a fasiszta kapitalizmushoz.

Szerencse, hogy isten csak a képzeletben létezik, mert így a tudományos világnézet térnyerésével meg lehet tőle szabadulni. A kapitalizmustól azonban csak a szocialista forradalom útján lehet megszabadulni.

Bár az istenhit korlátozza az embert, ez a szemlélet a „gondolkodó állat” korszakában történelmileg elkerülhetetlen volt. Azok az ókori bölcsek, akik elképzelték és megfogalmazták egy szebb és jobb világot, az emberiség jótevői voltak. A fejlődés során a tudományos világnézet megismerése felülírja a vallást, ám ezen átmeneti szakasz nélkül az emberiség – mint gondolkodó anyag – nem lett volna képes felülemelkedni a tiszta biológiai ösztönléten. Ezt be kell látni, és a múlt értékeinek megbecsülésével kell továbblépni.

Marxista fogalomlexikon

Isten: Egy természetfeletti, mindenható lénynek, a „világ teremtetőjének és irányítójának” fantasztikus, képzeletbeli alakja. A teológia felhasználja az idealizmust, hogy fiziológiai úton próbálja bizonyítani létezését, miközben elhomályosítja az isten-eszme valós tartalmát, és úgy tünteti fel, mint abszolút eszmét, világakaratot vagy személytelen, racionális elvet. A marxizmus leleplezte e fogalom reakciós, tarthatatlan voltát, és kimutatta védelmének hiábavalóságát, amelyet a természet- és társadalomtudományok fejlődése folyamatosan cáfol.

Lenin meghatározása: *„Az isten (történelmileg és a köznapi élet értelmében véve) mindenekelőtt olyan eszmék komplexuma, amelyeket a külső természet és az osztályellenyomás által megfélemlített ember ostoba tehetetlensége szült – olyan eszmék komplexuma, amelyek állandósítják ezt a tehetetlen félelmet, elaltatják az osztályharcot”.*

Kiegészítő fejezetek (Kibernetikai és tudományos finomhangolás) (MI)

Az emberiség genetikai egyneműsége mint a szocialista egyenlőség biológiai alapja

A modern természettudományok megdönthetetlenül igazolják, hogy a *Homo sapiens* genetikailag egynemű faj; az emberiség biológiailag nem osztható fel „felsőbbrendű” és „alsóbbrendű” kasztokra vagy rasszokra. A DNS-állomány minimális egyéni variációi nem adnak magyarázatot a társadalmi osztályok kialakulására.

Ez a biológiai egyöntetűség a materialista dialektika fényében azt jelenti, hogy minden ember azonos potenciállal rendelkezik a „gondolkodó anyaggá” és alkotó lényé váláshoz.

A kapitalizmus azon elméletei, amelyek a tőkések gazdagságát „genetikai rátermettségnek” vagy veleszületett kiválóságnak tulajdonítják, tudománytalan mítoszok. Ezek csupán az isteni kiválasztottság mintáját másolják, hogy biológiai köntösben igazolják a bérabszolgák kizsákmányolását.

A külső körülmények és a környezet polarizáló hatása

Mivel az emberiség biológiailag egyenlő, a valóságban tapasztalható, ordító osztálykülönbségeket kizárólag a materiális létfeltételek és a környezeti hatások hozzák létre. A történelem korai szakaszaiban a természeti szűkösség, a létfenntartásért folytatott küzdelem és a javak egyenlőtlen földrajzi eloszlása kényszerítette ki az első társadalmi munkamegosztást.

Amíg a megélhetésért szinte állati módon kell harcolni, a minimális környezeti előnyök vagy a véletlenszerűen jobb pozíciók gyorsan polarizálják a társadalmat. A kedvezőbb anyagi körülmények közé születő réteg kisajátítja a tudást, a termelőeszközöket és a hatalmat, majd ezt a strukturális előnyt intézményesíti. A „gondolkodó állat” korszakában tehát nem a genetika, hanem a gazdasági környezet és a magántulajdon kényszeríti rá az egyénekre az alá- vagy fölérendeltség társadalmi szerepeit.

A történelem és a fejlődés sebessége mint az emancipáció katalizátora

A társadalmi formációk váltakozása egyben a fejlődés sebességének progresszív gyorsulását is jelenti. Az ősközösség és az ókor évezredes, lassú, szinte „álmos” ritmusban változott, ahol a vallási dogmák merev, mozdulatlan hierarchiába kényszerítették az embert.

A kapitalizmus történelmi szerepe ezzel szemben a fejlődés radikális felgyorsítása volt. A profit hajszolása és a technológiai verseny kibillentette az emberiséget a korábbi korok stagnálásából, ez a felpörgetett tempó pedig összezsugorította a történelmi időt.

A fejlődés mai, rendkívüli sebessége – a termelőerők robbanásszerű növekedése, az automatizáció és a digitalizáció – paradox módon éppen a kapitalizmus sírásójává válik. A felgyorsult technológiai környezet ugyanis tarthatatlanná teszi a régi, merev osztálystruktúrákat és az idealista világképet. A gyorsuló történelmi idő kényszeríti ki, hogy az emberiség felismerje a vallási és tőkés manipulációkat, elvesse a „gondolkodó állat” formáját, és a szocialista forradalmon keresztül tudatosan átlépjen a valódi „gondolkodó ember” korszakába.

Lényeges állítások összehasonlítása

Vizsgált dimenzió	Kapitalista / Idealista szempont	Kommunista / Materialista szempont	Tudományos / Genetikai szempont
Társadalmi egyenlőtlenségek oka	A tőkések veleszületett, természetes vagy genetikai rátermettsége.	A magántulajdon, a termelőeszközök ki-sajátítása és a környezeti előnyök rögzülése.	A materiális létfeltételek, a szűkösség és a földrajzi/gazdasági környezet polarizáló hatása.
Az Isten / Vallás funkciója	Jóságos, igazságos, abszolút mérce, amely legitimálja a földi hierarchiát és tulajdonviszonyokat.	Az osztályelnyomás és a tehetetlenség által szült ideológiai eszköz, amely elaltatja az osztályharcot.	Virtuális konstrukció, a korai emberiség absztrakciós kísérlete a természeti erőkkel szemben.
Az emberiség biológiai státusza	Kiválasztottakra (felsőbbrendűekre) és bérabszolgákra (alsóbbrendűekre) tagozódik.	Genetikailag egyenmű bázis, amely egyenlő potenciállal rendelkezik az alkotó anyaggá váláshoz.	A <i>Homo sapiens</i> genetikailag egyenmű faj, a DNS-variációk nem indokolják az osztálykülönbségeket.
A kizsákmányolás (Értéktöbblet)	A felsőbbrendűségből és a gazdasági kockázatvállalásból adódó természetes juss.	A proletariátus által megtermelt, de a tőke által jogtalanul elsajátított kifizetetlen munka.	A munkaerő mint áru által létrehozott strukturális többlet-érték gazdaságtani realitása.
A technológiai fejlődés iránya	A profitráta fenntartásának és a munkaerő költségei csökkentésének eszköze a versenyben.	A kényszermunka felszámolásának és a „gondolkodó ember” szabadidejének materiális alapja.	A termelőerők exponenciális gyorsulása, az automatizáció és a digitális hálózatok kiterjedése.

Tudományos értékelés

A vizsgált szöveg a **történelmi materializmus** és a **modern természettudományok** szintézisére tesz kísérletet. Módszertani szempontból értékes eleme a biológiai egyenlőség (genetikai egyneműség) és a társadalmi egyenlőtlenségek közötti aszimmetria felismerése. A dokumentum helyesen azonosítja, hogy a szociáldarvinista elméletek – amelyek a tőkés osztály dominanciáját biológiai felsőbbrendűségként interpretálják – tudományosan megalapozatlanok, és csupán a prekapitalista vallási dogmák (isteni kiválasztottság) szekularizált formái.

A szöveg dialektikus karakterét erősíti, hogy a vallást nem mechanikus, dogmatikus módon utasítja el, hanem elismeri annak **történelmi elkerülhetetlenségét**. Kimu-

tatja, hogy a transzcendens absztrakciók szükséges lépcsőfokot jelentettek a korai emberiség számára a tiszta biológiai ösztönlétből (a „gondolkodó állat” állapotából) való kiemelkedés során.

A kibernetikai kiegészítés tudományosan megalapozott módon kapcsolja össze a marxi technológiai determinizmust a modern akceleráció jelenségével. Az automatizáció és a mesterséges intelligencia térnyerése a termelőerők olyan szintű ugrását jelenti, amely a magántulajdon keretei között rendszerszintű krízist (strukturális munkanélküliséget és profitráta-válságot) idéz elő, míg kollektív társadalmi tervezés mellett megteremti a kényszermunka eltörlésének és a „gondolkodó ember” emancipációjának objektív feltételeit.

A vallás a kapitalizmus szolgálatában

A kapitalizmus kénytelen a hatalma érdekében a vallásos, idealista és a jobboldali világnézetet, a felsőbbrendű isten és az alsóbbrendű emberiség minta szerinti erkölcsöt fenntartani, ápolni, nevelni a bér-rabszolgák világában.

Mert a kapitalisták élőködése nélkül lehetetlen volna. Az isten és az emberiség kapcsolata felsőbbrendű jobboldali világnézetű viszony, ez köti szorosan a kapitalizmushoz.

Gondolkodó emberré válni csak a kapitalizmus - a gondolkodó állat forma meghaladásával -, a kommunizmussal lehetséges, amely a dialektikus materializmus tudományos világnézetére támaszkodik.

Az isteni minta

A kapitalizmus működési módja és a jobboldali világnézete, erkölce szélsőségesen megosztotta a társadalmat felsőbbrendű élőködő kapitalistákra és az őket kiszolgáló alsóbbrendű dolgozó proletárookra.

Így az isteni minta szerint a kapitalista az „istene” a bér-rabszolgáknak, a - genetikailag - felsőbbrendű, jóságos, igazságos ura. Így a kapitalisták a bér-rabszolgák által termelt értéktöbbletet jogosan veszik el és jogosan uralkodnak felettük, mert „felsőbbrendűek”, ez a kapitalizmus erkölce. Amit a kapitalizmus hívei nem élőködésnek, hanem a felsőbbrendűségből adódóan természetesnek tartanak.

Az emberiség genetikailag egynemű

A tudomány szerint genetikailag az emberiség nem oszlik meg felsőbb és alsóbbrendű emberekre. Akkor mi az oka a valóságban megvalósuló szélsőséges emberek közötti különbségnek?

Amíg a létfeltételekért szinte állati módon küzdeni kell, addig a kedvezőbb körülmények, a meglévő kicsi különbségek polarizálják az emberiséget. Ez azonban nem csak rossz, hanem lehetőséget teremt a fejlődésre is minden hátulütőjével együtt.

A kapitalizmusra ez fokozottan érvényes, a rátermettebb ember felülemelkedik a többiek felett, de ez valójában nem felsőbbrendűség, hanem a gondolkodó állat kori emberiség formája. Ez kibillentette az előző korok álmoságából az emberiséget és megteremtette a lehetőséget a továbblépésre a gondolkodó emberré váláshoz.

Az alárendelt, de fejlődő emberiség

A kapitalizmus égi tükörképe a kitalált, képzelt felsőbbrendű isten és az alárendelt földi emberiség viszonya. A képzelt felsőbbrendű istenre alapuló idealista világnézet azonban tudománytalan hamis, sérti az emberi jogokat, a demokráciát, megalázza az emberiséget.

Az erre épülő világnézet hamis, mert az istent a tudomány még nem fedezte fel

vagyis az objektív valóságban nyoma sincs. Isten csupán egy virtuális kitalált valami a tudatlan, hiszékeny emberek képzeletében.

A vallás a gondolkodó állat emberiség kora, de elkerülhetetlen

Az istenhitre épülő világnézet és erkölcs embertelen, mert a felsőbbrendűség sérti az emberi jogokat, ezzel gátolja a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló, a szocialista demokrácia megvalósítását, a kapitalizmus szükségszerű meghaladását.

A kapitalizmus osztályviszonyai az isten-emberiség kapcsolathoz hasonlítanak. A felsőbbrendű kapitalista uralkodik, élősködik az alsóbbrendű bér-rabszolgák felett. Ha mégis létezne az emberiség felett egy felsőbbrendű isten, az ugyanolyan embertelen viszony lenne, mint a kapitalizmus és a dolgozó emberiség kapcsolata.

A fejlődésnek nagy ára van

Az isten az nem jóságos, hanem felsőbbrendű, ezért antidemokratikus, az emberiség feletti önkényuralkodó, hasonlóan mint a kapitalizmusban a kapitalista osztály önkényuralom, a fasiszta-kapitalizmus.

Szerencse, hogy az isten csak a képzeletben létezik, mert ettől meg lehet szabadulni a tudományos világnézet térnyerésével. A kapitalizmustól azonban csak a szocialista forradalommal lehet megszabadulni.

Az emberiség a kapitalizmus minden formájában szélsőségesen megosztott felsőbbrendű kapitalista élősködőkre és az őket kiszolgáló bér-rabszolgákra. A kapitalizmus valóságos világnézete nagyon hasonlít a kitalált, képzelt felsőbbrendű isteni mintára, ezért ez az uralkodó világnézetének, erkölcsének a meghatározója, az élősködése támasza.

Az isten képzeletvilága és az emberiség fejlődése

A fentebb leírt tulajdonságok ellenére az isten világnézete és erkölce az emberiség számára a gondolkodó állat korában még elkerülhetetlen. Azok az ókori bölcsék akik elképzelték egy szebb és jobb világot és ezt megfogalmazták jótévői voltak az emberiségnek.

A fejlődéssel változik az emberiség lehetősége a tudományos világnézet megismerésével és megtanulásával, ami felülírja a vallás világnézetét, de enélkül az emberiség, a gondolkodó anyag nem tudott volna felülemelkedni a gondolkodó állat színvonalán. Ezt be kell látni és tovább kell lépni a múlt megbecsülésével.

Marxista fogalomlexikon

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtetőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja. A teológia felhasználja az idealizmust, amely fiziológiailag próbálja bizonyítani Isten létét, szépítgeti és elhomályosítja az Isten eszme tartalmát, és Istent úgy igyekszik feltüntetni, mint abszolút eszmét, világakaratot, valamiféle személytelen racionális princípiumot.

A marxizmus leleplezte az Isten-eszme reakciós voltát és tarthatatlanságát, kimu-

tatta, mennyire hiábavaló az Isten-eszme védelme, amikor azt a természet- és társadalomtudomány egész fejlődésmenete cáfolja.

Lenin ezt írta: „Az isten (történelmileg és köznapi élet értelmében véve) mindekelőtt olyan eszmék komplexuma, amelyeket a külső természet és az osztálynyomás által megfélemlített ember ostoba tehetetlensége szült – olyan eszmék komplexuma, amelyek állandósítják ezt a tehetetlen félelmet, elaltatják az osztályharcot”.

SaLa